Lietas arhīva Nr. 1A-0031-18/3
ECLI:LV:REZT:2018:1218.1A26003118.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē, 2018.gada 18. decembrī

Rēzeknes tiesa
tiesnese A.Jermacāne,
atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2018.gada 16.marta lēmumu Nr.426 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC328419,

konstatēja:

[1] /pers. A/ 2018.gada 6.februārī sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.[16] panta piektajā daļā un 149.[4] panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, par to, ka viņš 2017.gada 10.decembrī plkst.14.44 (izsaukums) Rīgā, vadot transportlīdzekli *Mazda Premacy*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sakabē ar piekabi *Boro*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ Rīgā, Ozolciema ielā 10/6 (pagalmā) uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim *Opel Astra*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bojājot to. Pēc kā atstāja negadījuma vietu pārkāpjot noteikto kārtību, t.i. MK noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 40., 41., 100.punkta prasības. Pār šiem pārkāpumiem /pers. A/ piemērots naudas sods 250 EUR apmērā.

[2] /pers. A/ šo lēmumu pārsūdzējis. Sūdzībā lūgts atcelt LR IeM VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja meklēšanas nodaļas inspektora E.Sladza 2017.gada 20.decembra sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC328419 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības.

[2] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura (turpmāk Iestāde) 2018.gada 16.marta lēmumu Nr.426 pārsūdzētais lēmums atstāts negrozīts un /pers. A/ sūdzība noraidīta.

[2.1] Pārbaudījusi sūdzībā norādītos iebildumus, Iestāde konstatējusi, ka 2017.gada 10.decembrī, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādījis ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ349405 par transportlīdzekļu sadursmes faktu, kurā tika bojāts transportlīdzeklis *Opel Astra*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kura lietotājs ir /pers. F/. Otrs ceļu satiksmes negadījumā iesaistītais transportlīdzeklis no notikuma vietas ir aizbraucis. Notikuma vietā veikta transportlīdzekļa *Opel Astra* fotografēšana.

[2.2] Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk - CSDD) informācijas sistēmā noskaidrots, ka ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ reģistrēta SIA "A.K.7" piederoša piekabe - transporta vedējs, kuru 2017.gada 10.decembrī izmantoja /pers. A/.

/pers. A/ 2017.gada 20.decembrī paskaidrojumus sniegt atteicies.

Lietas materiāliem pievienoti fotouzņēmumi, kuros redzams treilers ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Fotografēšanas laikā tika izmantots mērinstruments augstumu piefiksēšanai.

[2.3] /pers. F/ paskaidrojumā, kuru viņš sniedzis notikuma vietā, norāda, ka 2017.gada 9.decembrī ap plkst.16.00, novietojis transportlīdzekli *Opel Astra* stāvēšanai pagalmā iepretim Ozolciema ielas namam Nr.10/6. Garām braucošais transportlīdzeklis ar treileri ir aizķēris viņa transportlīdzekļa *Opel Astra* aizmugurējo spārnu un bamperu. /pers. F/ norāda, ka ceļu satiksmes negadījumam ir aculieciniece /pers. G/.

[2.4] /pers. G/ paskaidrojumā, kuru viņa policijas darbiniekiem sniedza notikuma vietā, norāda, ka 2017.gada 10.decembrī ap plkst.14.40 braukusi pa Ozolciema ielu un redzējusi, kā zilas krāsas transportlīdzeklis (*Mazda ?rem???*) veicot pagrieziena manevru ar treileri "aizķer" brauktuves malā stāvošu transportlīdzekli (*Opel Astra*) ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ un aizbrauc no notikuma vietas. Pēc ceļu satiksmes negadījuma viņa piefiksējusi treilera valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

[2.5] Lietas materiāliem pievienotas izdrukas no interneta mājas lapas https://www.google.lv/maps, kurā redzama notikuma vietas konfigurācija. No minētām izdrukām secināms, ka transportlīdzeklis *Opel Astra*, tika novietots stāvēšanai uz Bruknas ielas iepretim Ozolciema ielas namam Nr.10/6, ar priekšējo daļu vērstu Vienības gatves virzienā, kreisajā brauktuves malā, skatoties no transportlīdzekļa *Opel Astra* izvietojuma. Tātad secināms, ka transportlīdzekļa *Opel Astra*, labais sāns bija vērsts pret brauktuvi, bet kreisais sāns - pret gājēju ietvi. Tas redzams arī notikuma vietā veiktajos fotouzņēmumos.

[2.6] Analizējot transportlīdzeklim *Opel Astra*, radītos bojājumus pēc rakstura un apjoma, kopsakarā ar fotouzņēmumiem, kuros redzams treilers, secināms, ka treilera izvirzītā aizmugures detaļa var radīt bojājumus - 10 - 15 cm platā joslā, savukārt tieši šādā platuma joslā konstatēti bojājumi transportlīdzeklim *Opel Astra*.

Ņemot vērā augstāk minēto un lietas materiālus kopumā, vecākās inspektores J.Klaikaltes pieņemtais lēmums lietā Nr.PC328419 par transportlīdzekļa *Mazda ?rem???* vadītāja /pers. A/ saukšanu pie administratīvās par Ceļu satiksmes noteikumu 40., 41. un 100.punkta prasību neievērošanu ir likumīgs un pamatots un nav konstatējams neviens saprātīgs iemesls lēmuma atcelšanai.

Ceļu satiksmes noteikumi nosaka, ja noticis ceļu satiksmes negadījums, kurā iesaistīts transportlīdzeklis un ir nodarīti bojājumi citam transportlīdzeklim, vadītājam nekavējoties jāpaliek negadījuma vietā. Ja uz vietas nav iespējams sastapt otra transportlīdzekļa vadītāju, lai vienotos par tālākām darbībām, par notikušo jāinformē policija, un tālāk jārīkojas atbilstoši norādījumiem.

Transportlīdzekļa vadītājam, vadot transportlīdzekli, jārīkojas tā, lai neradītu zaudējumus trešās personas mantai un, konstatējot šķērsli vai veicot tā apbraukšana, jādara viss iespējamais, lai, to apbraucot, netiktu radīts apdraudējums citas personas mantai.

[3] /pers. A/ (turpmāk arī Sūdzības iesniedzējs) iesniedzis sūdzību par LR IeM VP Galvenās Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2018.gada 16.marta lēmumu Nr.426 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC328419.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Iestādes lēmums par naudas soda uzlikšanu ir nepamatots un atceļams, jo administratīvā pārkāpuma lietvedība ir

izbeidzama turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[3.1] Vecākās inspektores J.Klaikaltes 2018.gada 6.februāra lēmums pieņemts, pamatojoties uz administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 328419, kuru 2017.gada 20.decembrī sastādīja LR IeM VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu biroja Izmeklēšanas nodaļas inspektors E.Sladzs par to, ka 2017.gada 10.decembrī /pers. A/, vadot automašīnu *Mazda Primacy* Bērzciema ielā 10/6, Rīgā ir uzbraucis stāvošai automašīnai *Opel Astra*, un, nepaziņojot par notikušo policijai, aizbrauca no negadījuma vietas, pārkāpjot 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.239 „Ceļu satiksmes noteikumi" 40., 41. un 100.punktā noteiktās prasības, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.[16] panta 5.daļā un 149.[4] panta 14.daļā.

Apstrīdētais lēmums balstīts uz /pers. G/ sniegto informāciju, atstājot bez ievērības to, ka 20.12.2017. administratīvā pārkāpuma protokolā /pers. G/ paskaidrojumi un šīs personas sniegtā informācija vispār nav minēta. Tāpat 20.12.2017. administratīvā pārkāpuma protokolā nav minēts ne /pers. G/ veiktais fotouzņēmums, ne /pers. F/ paskaidrojumi, ne izdrukas no www.goole.lv/maps. Rezultātā šāds lēmums ir acīmredzami nelikumīgs un nepamatots.

[3.2] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments atzinis, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības. Faktiski šī amatpersona atzīst, ka ar protokolā konstatētajām darbībām persona ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā (LR AT Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa spriedums lietā Nr.SKA-157/2007).

Kā norādījusi Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija, no LAPK248.pantā ietvertās likuma jēgas izriet, ka administratīvā pārkāpuma aprakstam jābūt tādam, kas pilnībā ļauj izprast tā būtību, nemeklējot papildu izskaidrojumus lietas materiālos, citiem vārdiem sakot, protokolam jābūt tādam, lai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, varētu zināt ne tikai par kāda pārkāpuma izdarīšanu tā tiek saukta pie atbildības, bet arī kādas konkrēti un kādos apstākļos izdarītas darbības tai tiek inkriminētas. Protokolu, kurā šis apraksts nav sniegts nevar atzīt par atbilstošu LAPK 248.panta prasībām (2013.gada 24.janvāra spriedums lietā Nr.142222611).

[3.3] No administratīvā pārkāpuma protokola Nr. PC 328419 redzams, ka tajā nav fiksēti nekādi lietas faktiskie apstākļi, bet tas satur tikai viņam inkriminētā LAPK panta dispozīciju un atsauci uz 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.239 „Ceļu satiksmes noteikumi" 40., 41. un 100.punktu pārkāpumiem. No Iestādes 2018.gada 16.marta lēmuma iznāk, ka pierādījumi lietā uzradušies tikai, izskatot viņa sūdzību par vecākās inspektores J.Klaikaltes 2018.gada 6.februāra lēmumu. Lietā nav ņemts vērā, ka no administratīvā pārkāpuma protokola Nr. PC 328419 nav iespējams konstatēt ne precīzu notikuma aprakstu, ne administratīvā pārkāpuma sastāvu, jo tajā nav norādīti pat lietā esošie pierādījumi, tādējādi liedzot iespēju viņam pienācīgi realizēt savu aizstāvību.

Iestādes 2018.gada 16.marta lēmumā ir atsauce vienīgi uz /pers. G/ sniegto informāciju, neuzskatot par vajadzīgu motivēt, kāpēc šis pierādījums nav minēts ne 17.12.2017. administratīvā pārkāpuma protokolā, ne vecākās inspektores J.Klaikaltes 2018.gada 6.februāra lēmumā.

[3.4] Saskaņā ar LAPK 243.[1] panta 1.punktu pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi ir viens no pierādīšanas līdzekļiem.

Iestādes 2018.gada 16.marta lēmumā nav ņemti vērā un pēc būtības analizēti Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi, kuros izskaidroti notikušā apstākļi un situācija, vēršot vērību uz nepieļaujamo rīcību no policijas darbinieka puses, tādējādi atstājot bez vērības, ka protokols lietā taisīts uz nepamatotu pieņēmumu pamata. Tā vietā Iestādes 2018.gada 16.marta lēmumā izdarīts apgalvojums, ka Sūdzības iesniedzēja sniegtie paskaidrojumi esot vērtējami vienīgi kā centieni izvairīties no administratīvās atbildības. Šajā lietā ignorēts, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir uzskatāmas par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izpratnē (Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija spriedums lietā Nr.2001-17-0106). Līdz ar to izskatāmajā lietā jāievēro arī nevainīguma prezumpcijas princips, saskaņā ar kuru nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, lai nepieļautu situāciju, ka persona tiek saukta pie atbildības, ja lietā pastāv šaubas par pierādījumu pieļaujamību vai atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

[3.5] Pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav pienācīgi izvērtēti ne lietas faktiskie apstākļi un pārkāpuma būtība, ne pieļautie pārkāpumi administratīvās pārkāpuma lietvedības ietvaros, tādējādi neievērojot procesa tiesiskuma principu, patvaļas aizlieguma principu un privātpersonas tiesību ievērošanas principu, nenodrošinot taisnīgu lietas izskatīšanu.

[3.6] Sūdzības iesniedzējs nenoliedz, ka norādītajā dienā braucis ar minēto automašīnu, tomēr no protokola nav saprotams, kādā virzienā ir braucis pa Bērzciema ielu (*tā sūdzībā*) 10/6, Rīgā, kā un kādā veidā ir uzbraucis stāvošajai automašīnai *Opel Astra*, kam konkrētajā gadījumā ir būtiska nozīme.

2017.gada 20.decembrī Sūdzības iesniedzējs paskaidrojis inspektoram E.Sladzam, ka 2017.gada 10.decembrī ap plkst. 12.30 ar automašīnu *Mazda Primaci*, valsts reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, Vērdiņu ielā 7, Rīgā ar piekabi veicis uzkraušanas darbus un braucis tālāk pa Ozolciema ielu, Rīgā. Visas Ozolciema ielas garumā no viņa labajā pusē bijušas novietotas automašīnas. Tāpēc, izvēloties apstākļiem atbilstošu braukšanas ātrumu un ievērojot distanci, uzmanīgi skatoties sānskata spoguļos, pabraucis garām automašīnām un turpinājis kustību. Piekabes gabarīti tikai par 20 cm pārsniedz automašīnas *Mazda Primaci* izmērus, līdz ar to sevišķi traucējumi vai bīstamība ielas malā stāvošajām automašīnām konkrētajā gadījumā, uzmanīgi braucot, netika radīta.

2017.gada 20.decembrī Satiksmes administratīvo pārkāpumu birojā inspektors E.Sladzs viņam parādījis fotoattēlus, kur bijusi redzama automašīna *Opel Astra*. Lai gan izstāstījis inspektoram faktisko situāciju, inspektors nevēlējies tajā iedziļināties un skaidrojis viņam, ka visas automašīnas Bērzciema (*tā sūdzībā*) ielā bija novietotas kreisajā pusē, nevis labajā, un ka viņš ar piekabi esot aizķēris transportlīdzekli *Opel Astra*.

Sūdzības iesniedzējs kategoriski nepiekrītis šādam apstākļu izklāstam, jo viņš nav nodarījis nekādus bojājumus automašīnai *Opel Astra*. Viņš braucis uz otru pusi un automašīnas bijušas novietotas viņam labajā pusē, bet transportlīdzeklim *Opel Astra* bojājumi redzami kreisajā pusē. Arī no lietā iesniegtajiem fotoattēliem redzams, ka skrāpējumi transportlīdzeklim *Opel Astra* radušies virzienā no transportlīdzekļa aizmugures uz priekšu, savukārt viņš braucis pretī šai automašīnai. Bērzciema (*tā sūdzībā*) ielas galā, aptuveni 200 metru attālumā no automašīnas *Opel Astra* apstājies, lai veiktu pagriezienu pa kreisi, un pretī braucošā automašīna viņam devusi ceļu. Pie šādiem apstākļiem, apgalvojums, ka viņš ir nodarījis bojājumus automašīnai *Opel Astra* ir nepatiess un nav ne ar ko pierādīts.

[3.7] Atbilstoši LAPK 22.pantā noteiktajam, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, tās rīcībā jākonstatē un jāpierāda administratīvā pārkāpuma sastāvs, un tikai tad, ja administratīvā pārkāpuma sastāvs ir pierādīts, ir tiesības piemērot administratīvo sodu par konkrēto administratīvo pārkāpumu.

LR IeM VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu biroja Izmeklēšanas nodaļas inspektora E.Sladza 2017.gada 20.decembrī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC328419 ir tendenciozs, vienpusējs un neatspoguļo konkrēto situāciju pilnībā, līdz ar to nav pamatots uz pilnīgi un objektīvi noskaidrotiem apstākļiem, kas Iestādes 2018.gada 16.marta lēmumā vispār nav vērtēts un analizēts.

Lietā nav pierādīts LAPK 149.[16] panta 5.daļā un 149.[4] panta 14.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu sastāvs, kas atbilstoši LAPK 239.panta 1.punktam atzīstams par administratīvo lietvedību nepieļaujošu apstākli, kā rezultātā administratīvā pārkāpuma lietvedībai ietā Nr.PC328419 ir izbeidzama.

Administratīvā pārkāpuma lietas Nr.PC328419 ietvaros nav pienācīgi izvērtēti lietas faktiskie apstākļi un pārkāpuma būtība, pieļaujot virkni pārkāpumus šīs administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros, neievērojot procesa tiesiskuma principu, patvaļas aizlieguma principu un privātpersonas tiesību ievērošanas principu, nenodrošinot taisnīgu lietas izskatīšanu, līdz ar ko LR IeM VP Galvenās Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2018.gada 16.marta lēmums ir atceļams (lietas 3.-7.lapa).

[4] Administratīvā pārkāpuma lieta pēc Iesniedzējas lūguma saskaņā ar LAPK 289.[6] panta pirmo daļu, izskatīta mutvārdu procesā.

[4.1] Tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem pamatiem, lūdz atcelt Iestādes 2018. gada 16.marta lēmumu Nr. 426. Viņš paskaidroja, ka nepiekrīt, administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajam, ka viņš 2017. gada 10.decembrī Rīgā, vadot automašīnu ar piekabi ir izraisījis ceļu satiksmes negadījumu – aizķēris ielas malā novietoto automašīnu un *Opel* un no notikuma vietas aizbraucis par to neziņojot policijai. Tā neesot taisnība. Viņš nepiekrītot policijas sastādītajai shēmai. Viņš braucis no pretējās puses un aizķert automašīnu *Opel* nevarējis. Uz automašīnas *Opel* švīkas radušās, aizķerot to no citas puses, nevis viņa braukšanas virzienā. Ja viņš braucot būtu ar piekabi aizķēris automašīnu, tad automašīnai *Opel* būtu norauts spārns. Uz piekabes nekādi skrāpējumi netikuši konstatēti. Policija fotografējusi viņa automašīnu ar piekabi un tur nav bijušas nekādas švīkas. Ja tā būtu gadījies, viņam nebūtu jēgas kaut kur bēgt, jo automašīna un piekabe ir apdrošinātas. Viņš nenoliedzot, ka tajā dienā Rīgā ap plkst. 13.00 vedis uz piekabes saimniekam automašīnu *VW Passat*. Nogriežoties viņš ievērojis intervālus lai neuzbrauktu apmalei un kaut ko neaizķertu. Viņam esot liela autovadītāja pieredze vadīt automašīnu ar piekabi, ir atbilstoša kategorija. Automašīnas stāvējušas ielas labajā pusē. Ielas, pa kuru braucis, nosaukumu viņš nezinot. Braucis pretējā virzienā kā novietot bojātās automašīnas priekšgals. Inspektors viņam teicis, ka šī automašīna bijusi nepareizi novietota. Shēmā redzams, ka pirms pagrieziena ielas platums ir 4,5 metri, bet viņa automašīnas platums ir 1,80 metri, piekabes platums 2 metri. Paliek brīvi 2,50 metri. Liecinieci/pers. G/ nepazīst, kā arī uz tā ceļa vai tuvumā nevienu cilvēku neredzējis. Viņam vajadzējis nogriezties un kāda automašīna, kuru vadījusi sieviete, pabraukusi atpakaļ, dodot ceļu, jo viņam bijusi priekšroka. Var būt, dusmu vadīta, ka viņai vajadzēja pabraukt atpakaļ, viņa arī nofotografējusi viņa automašīnu un pēc tam tapis šis paskaidrojums. Ar viņu kopā braucis /pers. O/. Iespējams, viņš arī varēto ko paskaidrot.

[4.2] Iestādes pilnvarotais pārstāvis inspektors Andris Ozols norādīja, ka Iestāde sūdzību neatzīst. Lēmums ir pamatots. Nav pamata neticēt liecinieciei, kura ir bijusi notikuma vietā un ir redzējusi visu situāciju un ir nofotografējusi aizbraucošo treileri. Šīm piekabēm, treileriem, ir raksturīga iezīme, ka, veicot asus pagriezienus, aizmugurējā stūra daļa izvirzās. Ja vadītājs taisa kreiso pagriezienu, tad labā puse izvirzās ārpus trajektorijas. Tas arī ir izteikts kravas automobiļiem, kad stūris izvirzās ārpus brauciena trajektorijas. Lēmums par personas saukšanu pie atbildības balstās uz aculiecinieces liecībām. Kāds pamats ir tām neticēt? Aizķerot automašīnu, nav jābūt spārnam izplēstam vai norautam. Tur nevajag daudz, mazliet parāva stūri un notika aizķeršana. Automašīnai bojājumi nav dramatiski. Ja sūdzības iesniedz būtu braucis daudz tuvāk *Opel*, tad bojājumi būtu daudz nopietnāki. Sūdzības iesniedzējs kādā no iesniegumiem paskaidrojis, ka viņa tajā vietā un laikā nav bijis. Var izdarīt secinājumu, ka persona pati pinas savos paskaidrojumos cenšoties izvairīties no atbildības.

[4.3] /pers. G/ liecināja, ka braukusi iekšā Ziepniekkalna māju pagalmā. Tur bijis daudz automašīnu, bet iela bijusi šaura. Ielas malā bijušas novietotas automašīnas. Viņa braucot nogriezusies pa kreisi, ieraudzījusi, ka pretī brauc automašīna ar treileri un sapratusi, ka izmainīties viņiem savā starpā ir neiespējami, jo bijusi tikai viena josla. Pretim braucošajai automašīnai bijusi iespēja nogriezties pa kreisi, to viņa arī darījis. Redzējusi, ka tajā automašīnā bijuši divi cilvēki. Blakus sēdējusi sieviete gaišā mēteli, sievietes seju neatceroties. Vai automašīnā kāds sēdējis aizmugurē, viņa nav redzējusi. Braucot treilera aizmugure aizķērusi ielas malā novietoto automašīnu. Tur ir T-veida krustojums. Automašīna *Opel*, kura tikusi aizķerta, stāvējusi viņas braukšanas virziena kreisajā pusē. Tur bijušas mājas, ietve un ielas malā novietotas automašīnas. Viņa apstājusies pirms krustojuma lai palaistu pretī braucošo automašīnu, devusi pretim braucošai automašīnai iespēju nogriezties pa kreisi. Viņa bijusi apmēram 10-20 metru attālumā no pretī braucošās automašīnas. Tur ātri pabraukt nebijis iespējams, jo bijušas bedres. Automašīna ar piekabi griezusies pa kreisi, bet stāvošo automašīnu aizķērusi ar labo pusi. Viņa labi redzējusi, ka automašīnu aizķēra piekabe ar aizmugurējo stūri, jo aizķertā automašīna nošūpojusies. Saskrāpētā automašīna stāvējusi viņas braukšanas virzienā. Aizbraucošo automašīnu uzreiz nav varējusi nofotografēt. Kamēr no somas dabūjusi telefonu, tā jau attālinājusies. Šīs automašīnas marku neatceras. Viņa izsaukusi policiju un tad iznācis saskrāpētās automašīnas īpašnieks.

[4.4] /pers. O/ liecināja, ka tajā dienā braucis ar /pers. A/ uz Rīgu pēc automašīnas. Datumu, kad tas bijis, tagad neatceras Zina, ka /pers. A/vaino it kā viņš braucot aizķēris Rīgā ielas malā stāvošo automašīnu. Viņš (liecinieks) var apgalvot, ka nekā tāda nav bijis. Viņi iekrāvuši automašīnu piekabē un braukuši. Ja būtu kaut kas aizķerts, tad viņš, sēžot automašīnā blakus vadītājam, to būtu sajutis. Rīgu viņš nepārzinot. Braukuši pa māju pagalmiem. Tur blakus bijusi kaut kāda skola vai iestāde. Kad braukuši prom, skola atradusies labajā pusē viņu braukšanas virzienā. Ielas abās pusēs stāvējušas automašīnas. Kad braukuši, pirmais pagrieziens bijis pa kreisi. Viņš arī pievērsis uzmanību ceļam. Ja Koguta vadītā automašīna būtu aizķērusi kaut ko, viņš to sajustu. Viņam esot traktorista tiesības un, ja braucot kaut ko aizķer, to uzreiz var just. Uzskata, ka nevienu automašīnu /pers. A/ braucot neaizķēris. Ja būtu aizķēris, tad arī Koguta automašīnai vai treileram būtu skrāpējumi. Ja būtu ko sajutuši, viņi būtu apstājušies. Kaut arī ceļa malā stāvējušas automašīnas, tur pieticis vietas lai pabrauktu garām nevienu neaizķerot. Braukuši ar zilas krāsas automašīnu *Mazda*, bet treilerā iekrāvuši automašīnu *VW Passat 5* sudraba krāsā. Treilers, ar ko pārvadā automašīnas, bijis pelēkā vai alumīnija krāsā. Ielas, pa kurām braukuši, bijušas normālā stāvoklī. Iespējams, ka bijušas arī kādas bedres. Kad sākumā braukuši, vienā vietā viņus palaidusi vieglā automašīna. Tā pabraukusi atpakaļ, kaut arī tur būtu pietiekoši vietas samainīties. Tas bijis netālu no tās vietas, kur iekrāvuši automašīnu. Vēl vienā vietā viņus palaiduši, jo viņiem vajadzējis nogriezties pa kreisi, tad arī automašīna padevusi atpakaļ. Tā automašīna, kura viņus palaidusi, braukusi pretī. Viņi ieslēguši kreiso pagriezienu un pretī braucošā automašīna palaidusi viņus iebraukt, kaut arī vietas viņai pabraukt garām bijis pietiekoši. Cik atceras, gar ceļa malām bijušas daudzstāvu mājas vai iestāde.

[5] LAPK 289.[9] panta septītā daļa noteic, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

[6] Izvērtējusi pārbaudītos pierādījumus, tiesa secina, ka sūdzība ir apmierināma daļēji šādu apsvērumu dēļ.

[7] Tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/, 2017.gada 10.decembrī plkst.14.44 Rīgā, vadot transportlīdzekli *Mazda Premacy* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, sakabē ar piekabi *Boro* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ Rīgā, Ozolciema ielā 10/6 (pagalmā) uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim *Opel Astra*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bojājot to.

To apstiprina notikuma aculiecinieces /pers. G/ tiesā sniegtās liecības (skat. 4.3) un Ceļu satiksmes negadījuma reģistrācijas protokols Nr. EZ349405, kurā fiksēts, ka automašīnai *Opel Astra* ir bojāts labais aizmugurējais spārns, aizmugurējais atdurstienis un disks. Kā ceļu satiksmes negadījuma iemesls protokolā norādīts droša intervāla neievērošana. No minētajam protokolam pievienotās notikuma vietas shēmas izriet, ka bojātā automašīna bija novietota dzīvojamā zonā, pagalmā, Ozolciema ielā 10k-7 blakus gājēju ietvei ar automašīnas labo pusi pret braucamo daļu. No lietā esošajām automašīnas *Opel Astra* nodarīto bojājumu fotogrāfijām (lietas 37.lapa) redzams, ka šie bojājumi ir skrāpējumi, t.i. bojāts automašīnas atdurstieņa, aizmugurējā labā spārna un aizmugurēja labā riteņa diska krāsojums 50 – 60 cm augstumā no zemes virsmas, aptuveni 10 cm platā joslā. No/pers. G/ liecībām izriet, ka automašīnu *Opel Astra* aizķēra automašīnas *Mazda Premacy* piekabe ar aizmugurējo stūri, jo aizķertā automašīna nošūpojusies. Tiesai tic liecinieces /pers. G/ liecībām, jo liecinieces sniegtā informācija par šo notikumu liecina, ka viņa redzēja šo notikumu, piefiksēja piekabes numuru un pēc tam par notikušo ziņoja policijai.

Ceļu satiksmes noteikumu 100. punktā noteikts, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Minēto noteikumu 105.punktā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam (...) jāizvēlas tāds intervāls, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību.

No Ceļu satiksmes negadījuma reģistrācijas protokola izriet, ka ceļu satiksmes negadījuma iemesls ir droša intervāla neievērošana. Tāpēc tiesa atzīst, ka /pers. A/ nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 100. un 105.panta prasības.

LAPK nav iekļauta speciāla norma, kas paredz administratīvo atbildību par ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanu. Tāpēc šāds nodarījums kvalificējams pēc LAPK 149.^{4} panta 14. daļas, kur teikts, ka par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam septiņu *euro* apmērā.

/pers. A/ sūdzībā norādītais apgalvojums, ka administratīvā pārkāpuma protokolā nav bijusi norādīta /pers. G/ sniegtā informācija, tāpēc tā nav izmantojama kā pierādījums, neatbilst faktiskajiem apstākļiem. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka tam pievienots Ceļu satiksmes negadījuma reģistrācijas protokols Nr. EZ 349405. Šajā protokolā norādīts, ka tam pievienoti divi paskaidrojumi, tai skaitā kā lieciniece norādīta /pers. G/. Tāpēc Iestāde ir pamatoti /pers. G/ 2017. gada 10.decembrī notikuma vietā sniegto paskaidrojumu ir atzinusi par pierādījumu, kas apstiprina sūdzības iesniedzēja vainu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

[8] LAPK 149.^{16} panta piektajā daļā noteikts, ka par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, (...) transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļi vadīšanas tiesību atņemšanas.

Ceļu satiksmes noteikumu 40. un 41.pantā noteikta kārtība, kādā transportlīdzekļa vadītājam jārīkojas, ja noticis ceļu satiksmes negadījums. Minēto noteikumu 40.pantā noteikts:

ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs:

- nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;
- vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu (40.pants).

Savukārt minēto noteikumu 41.pantā noteikts, ja šo noteikumu 40. punktā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji:

- nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu;
- par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 149.^{16} panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektīvo pusi raksturo nodoms. Saskaņā ar LAPK 10.pantu, administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Lai atzītu, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 40. un 41.pantā noteikto kārtību, jākonstatē, ka transportlīdzekļa vadītājs apzinājās, ka viņš ir izraisījis ceļu satiksmes negadījumu un tīši pārkāpjot minētās Ceļu satiksmes noteikumu normas, aizbrauca no notikuma vietas. Tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi, tai skaitā notikuma aculiecinieces /pers. G/ liecība neliecina, ka /pers. A/ apzinājās, ka, nogriežoties pa kreisi, viņš ar piekabes aizmugurējo labo stūri ir noskrāpējis pie trotuāra novietoto automašīnu – no/pers. G/liecībām izriet, ka /pers. A/ vadītā automašīna pēc kreisā pagrieziena izdarīšanas neapstājoties aizbrauca tālāk.

Gan /pers. A/, gan viņa pieaicinātais liecinieks /pers. O/, kurš viņa vadītajā automašīnā atradās kā pasažieris, kategoriski noliedza, ka būtu manījuši jebkādas pazīmes, kas liecinātu par notikušu ceļu satiksmes negadījumu. Ņemot vērā automašīnai *Opel Astra* nodarīto bojājumu raksturu – t.i. to, ka šai automašīnai skrāpējumi tika nodarīti ar /pers. A/ vadītās automašīnas piekabes, uz kuras atradās vieglā automašīna, aizmugurējo labo stūri, tiesa atzīst par ticamu, ka /pers. A/ varēja nepamanīt šo negadījumu. Nav pamata neticēt /pers. A/ apgalvojumam, ka, ja būtu izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, viņam nebūtu jēgas kaut kur bēgt, jo automašīna un piekabe ir apdrošinātas. Tiesa nekonstatē pierādījumus, kas apgāž šo apgalvojumu.

Tāpēc tiesa secina, ka lietā nav iegūti pierādījumi, ka /pers. A/ apzinājās, ka ir izraisījis ceļu satiksmes negadījumu un pēc tam tīši atstāja notikuma vietu, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 40. un 41. punktā noteikto kārtību. Līdz ar to tiesa secina, ka /pers. A/ rīcībā nav LAPK 149.^{16} panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva.

LAPK 239. panta 1.punkts noteic, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja notikumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Tāpēc lieta daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{16} panta piektās daļas ir jāizbeidz.

[9] /pers. A/ par LAPK Par LAPK 149.^{4} panta 14. daļā un 149.^{16} panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu sods noteikts, pamatojoties uz LAPK 35.panta otro daļu – tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu – t.i. par LAPK 149.^{16} panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu - 250 EUR. Papildsods transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana nav piemērots.

Ņemot vērā to, ka tiesa /pers. A/ darbībās nekonstatēja LAPK 149.[16] panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvu, par šo pārkāpumu piemērotais sods ir jāatceļ un /pers. A/ jānosaka sods pēc LAPK 149.[4] panta 14. daļas. Pa šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, likumdevējs transportlīdzekļa vadītājam ir paredzējis brīdinājumu vai naudas sodu septiņu *euro* apmērā.

2018. gada 6. februāra lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 328419 norādīts, ka apstākļi, kas mīkstina pārkāpēja atbildību, nav konstatēti, apstākļi, kas atbildību pastiprina – 34. panta 1.daļas 2. punkts – ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka /pers. A/ ir sodīts 4 reizes, bet lietā nav ziņu par kādiem pārkāpumiem viņam piemēroti administratīvie sodi. Pārbaudot Tiesu informācijas sistēmā ziņas par /pers. A/ sodīšanu par administratīvajiem pārkāpumiem noskaidrots, pa 2017. gadā līdz 10. decembrim /pers. A/ ir 4 reizes administratīvi sodīts par ceļu satiksmē izdarītiem administratīvajiem pārkāpumiem – par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, kas liecina, ka /pers. A/ vieglprātīgi izturas pret Ceļu satiksmes noteikumu prasībām.

Ņemot vērā iepriekš teikto, tiesa secina, ka par LAPK 149.[4] panta 14. daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu viņam jāpiemēro naudas sods likumā paredzētajā apmērā. Brīdinājumu par šo pārkāpumu viņam piemērot nav pamata, jo viņa administratīvo sodu vēsture liecina, ka iepriekšējie sodi par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem viņu nav atturējuši no Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanas.

Pamatojoties uz LAPK 289.[12] panta otro daļu un 289.[13] panta sesto daļu, tiesa

nosprieda:

LR IeM VP Galvenās Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2018.gada 16.marta lēmumu Nr.426 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC328419 daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[4] panta 14. daļas atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību šai daļā noraidīt.

Par LAPK 149.[4] panta 14. daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu /pers. A/ piemērot naudas sodu 7 (septiņu) *euro apmērā*.

Atcelt LR IeM VP Galvenās Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2018.gada 16.marta lēmumu Nr.426 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC328419 daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[16] panta piektās daļas un lietu daļā par šā pārkāpuma izdarīšanu izbeigt.

Spriedumu desmit darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, 2018.gada 18. decembra, apelācijas kārtībā var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Tiesnese A.Jermacāne